

Udskriftsdato: 14. december 2025

BEK nr 299 af 27/03/2014 (Historisk)

Bekendtgørelse om opgørelse af basiskapital for forsikringsselskaber og opgørelse af kapitalgrundlag for visse fondsmæglerselskaber

Ministerium: Erhvervsministeriet

Journalnummer: Erhvervs- og Vækstmin.,
Finanstilsynet, j.nr. 162-0015

Senere ændringer til forskriften

BEK nr 1112 af 09/10/2014

Bekendtgørelse om opgørelse af basiskapital for forsikringsselskaber og opgørelse af kapitalgrundlag for visse fondsmæglerselskaber¹⁾

I medfør af § 13, stk. 5, § 128, stk. 2 og 3, § 128 a, § 143, stk. 1, nr. 3, og § 373, stk. 4, i lov om finansiel virksomhed, jf. lovbekendtgørelse nr. 948 af 2. juli 2013, som ændret ved lov nr. 268 af 25. marts 2014, fastsættes:

Afsnit I

Generelle bestemmelser

Kapitel 1

Anvendelsesområde og definitioner

§ 1. Bekendtgørelsen finder alene anvendelse på fondsmæglerselskaber, der har tilladelse til de aktiviteter, der er nævnt i bilag 4, afsnit A, nr. 1 og 5, til lov om finansiel virksomhed, og som ikke opbevarer midler eller værdipapirer, der tilhører deres kunder. Bekendtgørelsen finder desuden anvendelse på forsikringsselskaber og tværgående pensionskasser.

§ 2. I denne bekendtgørelse forstås ved:

- 1) Udstedelsens oprindelige rentegrundlag: Det rentegrundlag, som det er aftalt, at udstedelsen forrentes med fra udstedelsestidspunktet. Der anvendes løbetiden modsvarende tiden til renteforhøjelsen. Rentegrundlaget kan enten være fastforrentet eller variabelt forrentet.
- 2) Renteforhøjelsens rentegrundlag: Det rentegrundlag, som det er aftalt, at udstedelsen forrentes med efter renteforhøjelsen. Der anvendes løbetiden modsvarende tiden til renteforhøjelsen. Rentegrundlaget kan enten være fastforrentet eller variabelt forrentet.
- 3) En enhed hybrid kernekapital: Ét kapitalbevis, der udstedes med henblik på indregning som hybrid kernekapital i udstederens kapitalgrundlag for så vidt angår fondsmæglerselskaber.
- 4) Konverteringsraten: Det antal aktier som en enhed hybrid kernekapital kan konverteres til.
- 5) Konverteringsraten på udstedelsestidspunktet: Det antal aktier som værdien af en enhed hybrid kernekapital modsvarer på udstedelsestidspunktet.
- 6) Frie reserver: Det beløb, som er angivet i § 180, stk. 2, i selskabsloven som frie reserver.
- 7) Garantikapital: Kapital, som er indbetalt i forsikringsselskaber og tværgående pensionskasser, og hvor kapitalen regnskabsmæssigt anerkendes som egenkapital.
- 8) Kapitalkrav: Kapitalkrav forstås i denne bekendtgørelse, som kapitalkravet efter § 125, stk. 4, i lov om finansiel virksomhed.

Afsnit II

Særlige regler gældende for fondsmæglerselskaber

Kapitel 2

Opgørelse af kapitalgrundlag i fondsmæglerselskaber

§ 3. Kapitalgrundlaget i fondsmæglerselskaber opgøres som kernekapital, jf. stk. 2, med tillæg af supplerende kapital efter fradrag i medfør af § 30.

Stk. 2. Kernekapitalen opgøres som summen af egentlig kernekapital, jf. § 4, og hybrid kernekapital, jf. § 11, der kan medregnes i kernekapitalen, jf. § 13, efter fradrag i medfør af § 30.

Kapitel 3

Opgørelse af egentlig kernekapital før fradrag i fondsmæglerselskaber

§ 4. Egentlig kernekapital i fondsmæglerselskaber består af

- 1) indbetalt aktiekapital, der opfylder kravene i §§ 5 og 6,
- 2) overkurs ved emission,
- 3) reserver,
- 4) overført over- eller underskud, og
- 5) årets løbende overskud fratrukket forventet udbytte og andre forudsigelige udgifter, såfremt beløbet er bekræftet af fondsmæglerselskabets eksterne revisor, jf. §§ 9 og 10.

Stk. 2. Den egentlige kernekapital skal være fratrukket enhver form for skat, der kan forudses på det tidspunkt, hvor beløbet beregnes, eller det skal være behørigt tilpasset, i det omfang skat reducerer det beløb, hvormed denne kapital kan anvendes til dækning af risici eller tab.

§ 5. Aktiekapital kan medregnes i den egentlige kernekapital, såfremt kapitalen ikke er inddelt i klasser med

- 1) forskellige rettigheder, hvis fondsmæglerselskabet har underskud, der ikke dækkes af de frie reserver, og
- 2) forskellige rettigheder ved likvidation og konkurs.

Stk. 2. Såfremt fondsmæglerselskabet vil medregne aktiekapital i den egentlige kernekapital, gælder det for kapital inddelt i klasser, at en eventuel ret til at modtage højere udbytte for visse klasser skal være begrænset til en på forhånd fastsat faktor af udbyttet, som den klasse, der modtager det laveste udbytte, modtager, jf. dog § 6.

§ 6. Aktiekapital kan medregnes i den egentlige kernekapital, såfremt indehaveren af kapitalen ikke er blevet stillet et bestemt udbytte i udsigt.

Stk. 2. Fondsmæglerselskabet kan dog, uanset stk. 1, offentliggøre en udbyttepolitik, såfremt politikken afspejler bestyrelsens planer for udbytte på baggrund af fondsmæglerselskabets økonomiske stilling, og det klart fremgår af politikken, at planerne kan fraviges.

Stk. 3. Fondsmæglerselskabets generalforsamling fastsætter årligt størrelsen af udbyttet med udgangspunkt i årets overskud og frie reserver. Udbyttet må ikke fastsættes højere end foreslået eller tiltrådt af bestyrelsen.

Stk. 4. I tilfælde, hvor der ikke udbetales udbytte til indehaverne af aktiekapitalen, må den manglende udbetaling ikke erstattes af andre ydelser til indehaveren af aktiekapitalen.

Særlige regler for indløsning af aktiekapital

§ 7. Indløsning af aktiekapital må alene foretages, når fondsmæglerselskabet har tilstrækkelig kapital efter indløsningen og i en overskuelig tid derefter, så den finansielle og solvensmæssige situation forbliver betryggende, og når der er indhentet en forudgående tilladelse efter § 8 fra Finanstilsynet, jf. dog stk. 4.

Stk. 2. Indhaveren af aktiekapitalen må ikke, ud over de gældende regler i selskabsloven, have krav på indløsning, og fondsmæglerselskabet må ikke give indehaveren en forventning om indløsning på et givent tidspunkt.

Stk. 3. Beslutning om indløsning af aktiekapital må ikke offentliggøres, før fondsmæglerselskabet har opnået tilladelse fra Finanstilsynet i medfør af stk. 1.

Stk. 4. Fondsmæglerselskaber kan uden tilladelse efter § 8 erhverve egne aktier med henblik på videre salg, forudsat at beholdningen af egne aktier efter erhvervelsen ikke overstiger 3 pct. af den samlede udstedte aktiekapital.

§ 8. Tilladelse til indløsning af aktiekapital kan gives af Finanstilsynet med henblik på ændring i fondsmæglerselskabets kapitalforhold eller med henblik på videresalg.

Stk. 2. Ansøgning til Finanstilsynet om indløsning efter stk. 1, skal vedlægges følgende, jf. dog stk. 3:

- 1) En redegørelse for baggrunden for, at fondsmæglerselskabet vil indløse aktiekapital.
- 2) Solvensdata inklusive niveauet og sammensætningen af kernekapitalen før og efter indløsning samt en bekræftelse på, at fondsmæglerselskabet fortsat vil opfylde de tilsynsmæssige krav fastsat i lovgivningen eller i regler udstedt i medfør heraf efter indløsningen.
- 3) En redegørelse for den likviditetsmæssige situation, herunder at fondsmæglerselskabet fortsat opfylder de regulerings- og tilsynsmæssige krav efter indløsningen.
- 4) En redegørelse om den forventede udvikling for mindst 3 år i de forhold, der er beskrevet i medfør af nr. 2 og 3, baseret på fondsmæglerselskabets forretningsplan og den forventede udvikling i finansielle virksomheder inden for samme sektor.
- 5) En vurdering af de risici som fondsmæglerselskabet er eller kan blive eksponeret mod, og en vurdering af om niveauet af kapitalgrundlag sikrer, at disse risici er dækket, herunder stresstest af de væsentligste risici, som viser potentielle tab i forskellige scenarier.
- 6) Fondsmæglerselskabets seneste solvensbehovsopgørelse.

Stk. 3. Finanstilsynet kan kræve yderligere oplysninger, hvis det er nødvendigt til behandling af ansøgningen.

Særlige regler for indregning af årets løbende overskud i den egentlige kernekapital

§ 9. Anvender fondsmæglerselskabet muligheden for indregning af årets løbende overskud i den egentlige kernekapital, jf. § 4, stk. 1, nr. 5, skal beløbets størrelse være bekræftet af de eksterne revisorer.

Stk. 2. I den i stk. 1 nævnte situation skal de eksterne revisorer i revisionsprotokollen oplyse om det udførte arbejde samt om fondsmæglerselskabets solvensprocent før og efter indregningen af årets løbende overskud.

Stk. 3. Opgørelsen af årets løbende overskud med henblik på indregning af dette i den egentlige kernekapital foretages på basis af et perioderegnskab indberettet til Finanstilsynet, hvor perioderegnskabet udviser overskud.

§ 10. De eksterne revisorer skal i forhold til bekræftelse efter § 9, stk. 1 og 2:

- 1) Påse at regnskabstallene bag beregningen af årets løbende overskud stammer fra fondsmæglerselskabets regnskabssystem.
- 2) Påse at årets løbende overskud er fratrukket enhver form for skat og besluttet ekstraordinært udbytte.
- 3) Indhente direktionens bekræftelse på, at perioderegnskabet, der er grundlaget for opgørelsen af årets løbende overskud, overholder de principper, som er fastlagt i lov om finansiell virksomhed og i bekendtgørelse om finansielle rapporter for kreditinstitutter og fondsmæglerselskaber m.fl., samt overholder virksomhedens anvendte regnskabspraksis.
- 4) Påse at direktionen har redegjort for, at markante afvigelser fra virksomhedens budget og tidligere perioder er resultatet af konkrete hændelser som f.eks. ændringer i forretningsprofil og forretningsomfang.

Stk. 2. De eksterne revisorer skal i revisionsprotokollen oplyse, om det i stk. 1 udførte arbejde har givet anledning til eventuelle bemærkninger.

Stk. 3. Protokollatet, der udarbejdes af de eksterne revisorer, skal være underskrevet af disse, førend fondsmæglerselskabet kan indregne årets løbende overskud i kernekapitalen.

Kapitel 4

Opgørelse af hybrid kernekapital i fondsmæglerselskaber

§ 11. Hybrid kernekapital, jf. stk. 2, kan indgå i kernekapitalen i fondsmæglerselskaber og med de begrænsninger, der følger af § 13, når kapitalen lever op til kravene i § 12 og §§ 15-23.

Stk. 2. Ved hybrid kernekapital i fondsmæglerselskaber forstås kapital, der opfylder følgende betingelser:

- 1) Den hybride kernekapital skal være indbetalt til fondsmæglerselskabet.
- 2) Et på forhånd fastsat tidspunkt for den hybride kernekapitals forfald må tidligst indtræde 30 år efter indbetalingen og må ikke kombineres med incitamenter til indfrielse, jf. § 19.
- 3) Medmindre der på forhånd er fastsat et tidspunkt for den hybride kernekapitals forfald 30 år eller senere efter udstedelsen, må den hybride kernekapital kun forfalde, hvis fondsmæglerselskabet træder i likvidation eller erklæres konkurs.
- 4) Aftalte incitamenter til indfrielse skal være moderate og må tidligst indtræde 10 år efter indbetalingen, jf. §§ 19-21.
- 5) Långiverens krav mod fondsmæglerselskabet skal være efterstillet al anden gæld, herunder ansvarlig lånekapital.
- 6) Långiverens krav mod fondsmæglerselskabet må ikke være dækket af sikkerhed stillet af fondsmæglerselskabet eller virksomheder nævnt i § 181, stk. 1, i lov om finansiell virksomhed eller på anden måde være sikret en fortrinsret i forhold til fondsmæglerselskabets øvrige kreditorer.
- 7) Forrentning af gælden og betaling af forfaldne renter skal bortfalde, jf. dog § 12, hvis
 - a) fondsmæglerselskabet ikke opfylder kapitalkravet i § 125, stk. 4, i lov om finansiell virksomhed,
 - b) fondsmæglerselskabet skønner det nødvendigt for at bevare virksomhedens finansielle sundhed, eller
 - c) Finanstilsynet skønner det nødvendigt af hensyn til fondsmæglerselskabets finansielle og solvensmæssige situation.
- 8) Renten må ikke ændres på grundlag af kreditors vurdering af fondsmæglerselskabet.
- 9) Fondsmæglerselskabet skal kunne nedskrive den hybride kernekapital, jf. dog §§ 22-24, hvis solvensprocenten eller kernekapitalprocenten falder under på forhånd fastsatte tærskelværdier. Tærskelværdien for solvensprocenten kan ikke fastsættes lavere end fondsmæglerselskabets solvensbehov, og tærskelværdien for kernekapitalprocenten kan ikke fastsættes lavere end 5 pct.
- 10) Det skal fremgå af aftalen om den hybride kernekapital, at aftalen ikke kan ændres med den effekt, at kapitalen ikke kan medregnes som hybrid kernekapital uden Finanstilsynets godkendelse.

§ 12. Aftalen om hybrid kernekapital kan, uanset § 11, stk. 2, nr. 7, indeholde bestemmelser om, at rentebetalinger, der ellers ville bortfalde i medfør af § 11, stk. 2, nr. 7, litra a og b, erstattes af aktiekapital. Det skal dog i så tilfælde fremgå af aftalen om hybrid kernekapital, at:

- 1) Erstatning af bortfaldne rentebetalinger med aktiekapital forudsætter, at Finanstilsynet ikke har afvist betalingen af hensyn til, at betalingen kan hindre en rekapitalisering.
- 2) Erstatning af bortfaldne rentebetalinger med aktiekapital kan ikke finde sted, hvis betingelserne for at kunne nedskrive den hybride kernekapital, jf. § 11, stk. 2, nr. 9, er opfyldt.
- 3) Hvis forhold umuliggør erstatning af bortfaldne rentebetalinger med aktiekapital som forudsat i aftalen, skal kreditors krav på erstatning af bortfaldne rentebetalinger bortfalde.

§ 13. Hybrid kernekapital i fondsmæglerselskaber, jf. §§ 11 og 12, kan udgøre op til 50 pct. af kernekapitalen efter fradrag i medfør af § 30, stk. 6, jf. dog § 13, stk. 4, hvis aftalen om hybrid kernekapital opfylder følgende krav:

- 1) Den hybride kernekapital skal konverteres til aktiekapital, såfremt fondsmæglerselskabet ikke opfylder kapitalkravet i § 125, stk. 4, i lov om finansiell virksomhed eller på anden måde er nødlidende.

- 2) Den hybride kernekapital kan på Finanstilsynets initiativ konverteres til aktiekapital, hvis Finanstilsynet vurderer, at der er nærliggende risiko for, at fondsmæglerselskabet ikke overholder kapitalkravet i § 125, stk. 4, i lov om finansiel virksomhed.
- 3) Aftalen indeholder ikke incitamenter til indfrielse.
- 4) Aftalen indeholder ikke vilkår om, at gælden forfalder på et forud fastsat tidspunkt.

Stk. 2. Hybrid kernekapital i fondsmæglerselskaber, jf. §§ 11 og 12, som ikke opfylder kravet i stk. 1, nr. 1 og 2, kan maksimalt udgøre 35 pct. af kernekapitalen efter fradrag i medfør af § 30, stk. 6, hvis aftalen ikke indeholder incitamenter til indfrielse eller vilkår om, at gælden forfalder på et forud fastsat tidspunkt.

Stk. 3. Hybrid kernekapital, jf. §§ 11 og 12, kan maksimalt udgøre 15 pct. af kernekapitalen efter fradrag i medfør af § 30, stk. 6, hvis aftalen indeholder moderate incitamenter til indfrielse eller indeholder vilkår om, at gælden forfalder på et forud fastsat tidspunkt.

Stk. 4. Hybrid kernekapital omfattet af stk. 1-3, må tilsammen maksimalt udgøre 50 pct. af kernekapitalen efter fradrag i medfør af § 30, stk. 6, og hybrid kernekapital omfattet af stk. 2 og 3, må tilsammen maksimalt udgøre 35 pct. af kernekapitalen efter fradrag i medfør af § 30, stk. 6.

Stk. 5. Finanstilsynet kan under særlige omstændigheder tillade, at grænserne i stk. 1-4, midlertidigt overskrides.

§ 14. Inden fondsmæglerselskaber indgår aftale om hybrid kernekapital, der indeholder vilkår om konvertering, herunder hybrid kernekapital omfattet af § 13, stk. 1, skal generalforsamlingen beslutte at indgå aftalen om den hybride kernekapital, eller ved bestemmelse i vedtægterne bemyndige bestyrelsen til at indgå aftalen om den hybride kernekapital og samtidig bemyndige bestyrelsen til at foretage den dertil hørende kapitalforhøjelse til brug for konverteringen. Sidstnævnte bemyndigelse skal foreligge forud for indgåelse af aftalen om hybrid kernekapital for, at denne kan medregnes i medfør af § 13, stk. 1. Vilkår om konvertering kan alene udnyttes, så længe udsteder er en virksomhed omfattet af § 1.

Stk. 2. For generalforsamlingens beslutning om at indgå aftale om hybrid kernekapital, der indeholder vilkår om konvertering, herunder hybrid kernekapital omfattet af § 13, stk. 1, i fondsmæglerselskaber, finder § 167, stk. 1 og 2, og § 168 i selskabsloven anvendelse. § 167, stk. 3, i selskabsloven finder tilsvarende anvendelse, idet generalforsamlingens beslutning omhandler retsstillingen inden, at konvertering sker på udsteders initiativ, eller hvis generalforsamlingen vælger at indgå aftale om at udstede hybrid kernekapital omfattet af § 13, stk. 1.

Stk. 3. Generalforsamlingens bemyndigelse til bestyrelsen til at indgå aftale om hybrid kernekapital efter stk. 1, der indeholder vilkår om konvertering, herunder hybrid kernekapital omfattet af § 13, stk. 1, og den dertil hørende kapitalforhøjelse til brug for konverteringen, gives for en eller flere perioder på indtil fem år ad gangen. Fristen gælder alene for indgåelse af aftalen om den hybride kernekapital og ikke for den eventuelle efterfølgende kapitalforhøjelse som følge af konverteringen.

Stk. 4. Ved bemyndigelse efter stk. 1 skal vedtægterne angive følgende:

- 1) Datoen for ophøret af den periode, der er nævnt i stk. 3.
- 2) Det højeste beløb, hvormed bestyrelsen kan forhøje kapitalen.
- 3) Bestemmelser om forholdene nævnt § 158, nr. 5, 6, og 9-11, i selskabsloven.

Stk. 5. For fondsmæglerselskaber kan bestyrelsen med bemyndigelse efter stk. 1 træffe beslutning om udstedelse af hybrid kernekapital. § 169, stk. 2, i selskabsloven finder her anvendelse på bestyrelsens beslutning. Bestyrelsen skal tage stilling til modtagers retsstilling, hvis forholdene nævnt i § 169, stk. 3, i selskabsloven gennemføres inden konvertering sker på udsteders initiativ. § 169, stk. 4 og 5, og §§ 170 og 171 i selskabsloven finder anvendelse på bestyrelsens beslutning efter 1. pkt.

Stk. 6. For fondsmæglerselskaber finder §§ 172-177, i selskabsloven om registrering m.v. anvendelse på generalforsamlingens beslutning efter stk. 1.

Stk. 7. Generalforsamlingens bemyndigelse efter stk. 1 bortfalder, hvis udsteder ikke længere er en virksomhed omfattet af § 1.

Stk. 8. Ophører en virksomhed med at være omfattet af § 1, kan hybrid kernekapital, i lighed med anden fremmedkapital, fortsat ikke indregnes som en del af selskabets selskabskapital.

Indløsning af hybrid kernekapital på fondsmæglerselskabets initiativ

§ 15. Det skal fremgå af aftalen om den hybride kernekapital, at den alene må indløses på fondsmæglerselskabets initiativ med Finanstilsynets tilladelse og tidligst fem år efter indbetalingen, jf. dog stk. 2-4.

Stk. 2. Uanset stk. 1 kan det fremgå af aftalen, at hybrid kernekapital med Finanstilsynets tilladelse kan indløses tidligere end fem år efter indbetalingen i tilfælde af en ændring i den skattemæssige eller solvensmæssige behandling af det pågældende instrument.

Stk. 3. Uanset stk. 1 kan det fremgå af aftalen, at hybrid kernekapital med Finanstilsynets tilladelse kan indløses tidligere end fem år efter indbetalingen, såfremt den erstattes af indbetalt kernekapital af mindst samme kvalitet.

Stk. 4. Uanset stk. 1 kan det fremgå af aftalen, at fondsmæglerselskabet med Finanstilsynets tilladelse til enhver tid kan erhverve egen hybrid kernekapital til eje på op til 3 pct. af den samlede udstedte kapital, såfremt erhvervelsen sker med henblik på videresalg. Egen hybrid kernekapital må dog maksimalt udgøre 10 pct. af en enkelt udstedelse.

§ 16. Det skal fremgå af aftalen om den hybride kernekapital, at fondsmæglerselskaber alene kan indfri hybrid kernekapital efter § 15, hvis virksomheden har tilstrækkelig kapital efter indfrielsen og i en overskuelig tid derefter, så den finansielle og solvensmæssige situation forbliver betryggende.

Stk. 2. Ved den i stk. 1 nævnte vurdering skal fondsmæglerselskabet inddrage niveauet og kvaliteten af kapitalgrundlaget, som er nødvendig for på tilstrækkelig vis at dække de risici, som fondsmæglerselskabet er eller kan blive eksponeret mod. Fondsmæglerselskabet skal i denne sammenhæng overveje sin likviditetsposition og indtjeningsevne.

§ 17. Det skal fremgå af aftalen om hybrid kernekapital, som forfalder på et på forhånd fastsat tidspunkt, at den alene må indfries på udløbstidspunktet, hvis fondsmæglerselskabets finansielle og solvensmæssige situation tillader dette.

§ 18. Det skal fremgå af aftalen om hybrid kernekapital, at fondsmæglerselskabet så snart beslutningen om at indløse den hybride kernekapital er truffet, skal ansøge Finanstilsynet om tilladelse til indløsning. Dette gælder også for hybrid kernekapital, som forfalder på et i forvejen bestemt tidspunkt.

Stk. 2. Ansøgning om indløsning efter stk. 1 vedlægges følgende:

- 1) En redegørelse for baggrunden for, at fondsmæglerselskabet vil indfri den hybride kernekapital.
- 2) Solvensdata inklusive niveauet og sammensætningen af kernekapitalen før og efter indfrielsen samt en bekræftelse på, at virksomheden efter indfrielsen fortsat vil opfylde de tilsynsmæssige krav fastsat i lovgivningen eller i regler udstedt i medfør heraf.
- 3) En redegørelse for den likviditetsmæssige situation, herunder at fondsmæglerselskabet efter indfrielsen fortsat vil opfylde de tilsynsmæssige krav fastsat i lovgivningen eller i regler udstedt i medfør heraf.
- 4) En redegørelse for mindst tre år om den forventede udvikling af de data, som er afgivet i medfør af nr. 2 og 3, baseret på fondsmæglerselskabets forretningsplan, inklusive den forventede udvikling i balancen og resultatopgørelsen.
- 5) En vurdering af de risici som fondsmæglerselskabets forretningsplan er eller kan blive eksponeret mod, samt hvorvidt niveauet af kapitalgrundlag sikrer, at disse risici er dækket, herunder en stresstest af de væsentligste risici som viser potentielle tab i forskellige scenarier.
- 6) Fondsmæglerselskabets seneste solvensbehovsopgørelse.

Stk. 3. Hvis den hybride kernekapital skal erstattes af anden hybrid kernekapital, kan Finanstilsynet kræve, at fondsmæglerselskabet sandsynliggør, at dette er muligt. Fondsmæglerselskabet skal ligeledes oplyse om erstatningens betydning for indtjeningsevnen, herunder forventet pris og vilkår.

Stk. 4. Finanstilsynet kan kræve yderligere oplysninger, hvis det er nødvendigt til brug for behandlingen af ansøgningen.

Stk. 5. Fondsmæglerselskabet kan efter aftale med Finanstilsynet undlade at indsende et fuldt sæt af oplysninger, hvis den hybride kernekapital allerede er blevet erstattet med kapital af samme eller bedre kvalitet.

Incitamenter til indfrielse af hybrid kernekapital i fondsmæglerselskaber

§ 19. Incitamenter til indfrielse er vilkår og betingelser vedrørende den hybride kernekapital i fondsmæglerselskaber, som kan give en forventning om, at indfrielse vil finde sted.

Stk. 2. Vilkår og betingelser, som kan give en forventning om, at indfrielse vil finde sted, er et incitament til indfrielse, uanset at de ikke er tidsmæssigt sammenfaldende med muligheden for indfrielse.

Stk. 3. En pligt for udstederen eller ejeren til at konvertere den hybride kernekapital til aktiekapital som følge af finansielle eller solvensmæssige problemer er ikke et incitament til indfrielse.

Stk. 4. En mulighed for indfrielse udgør ikke i sig selv et incitament til indfrielse.

Stk. 5. Forekomsten af incitamenter til indfrielse bestemmes på udstedelsestidspunktet eller ved genforhandling af vilkår og betingelser. Hybrid kernekapital med incitament til indfrielse omdannes således ikke til hybrid kernekapital uden incitament til indfrielse, når incitamentet er bortfaldet som følge af udviklingen. Uanset 1. pkt. kan hybrid kernekapital med incitament til indfrielse ikke omdannes til hybrid kernekapital uden incitament til indfrielse som følge af en genforhandling efter, at incitamentet er bortfaldet som følge af udviklingen.

§ 20. En renteforhøjelse er et moderat incitament til indfrielse, jf. § 11, stk. 2, nr. 4, hvis den medfører en forhøjelse i ustedelsens oprindelige rente, som ikke er større end den højeste af:

- 1) 100 basispunkter fratrasket swapspændet, og
- 2) 50 pct. af det oprindelige kreditspænd fratrasket swapspændet.

Stk. 2. Swapspændet i stk. 1, nr. 1, fastsættes på udstedelsestidspunktet som forskellen mellem renteforhøjelsens rentegrundlag og ustedelsens oprindelige rentegrundlag.

Stk. 3. Kreditspændet i stk. 1, nr. 2, fastsættes på udstedelsestidspunktet som forskellen mellem ustedelsens oprindelige rente og ustedelsens oprindelige rentegrundlag.

Stk. 4. Aftalen om hybrid kernekapital må ikke indeholde mere end én renteforhøjelse i instrumentets levetid.

§ 21. En konvertering til aktiekapital på et på forhånd fastsat tidspunkt eller efter ønske fra ejeren af den hybride kernekapital er et moderat incitament til indfrielse, jf. § 11, stk. 2, nr. 4, hvis der i aftalen er en begrænsning på konverteringsraten, så den ikke kan udgøre mere end 150 pct. af konverteringsraten på udstedelsestidspunktet.

Nedskrivning af hybrid kernekapital i fondsmæglerselskaber

§ 22. Uanset § 11, stk. 2, nr. 9, kan aftalen om hybrid kernekapital indeholde bestemmelser om, at nedskrivning af hovedstolen kun kan ske, hvis

- 1) fondsmæglerselskabet efterfølgende enten tilføres ny kapital til sikring af virksomhedens fortsatte levedygtighed, eller ophører uden tab for de ikke-efterstillede kreditorer, eller
- 2) aktiekapitalen nedsættes.

Stk. 2. Nedskrivningen af hybrid kernekapital skal mindst kunne ske med samme procentsats, som aktiekapitalen nedsættes med.

Stk. 3. Nedskrivningen af den hybride kernekapital kan kombineres med en mulighed for efterfølgende opskrivning. En efterfølgende opskrivning må ikke baseres på ny indbetalt aktiekapital, men kan alene baseres på efterfølgende overskud, hvor andelen af efterfølgende overskud, der anvendes til opskrivning

af den hybride kernekapital, højst må svare til den hybride kernekapitals andel af den samlede kernekapital før nedskrivningen af den hybride kernekapital.

Stk. 4. Der må ikke stilles vilkår og betingelser i aftalen om hybrid kernekapital, der forlænger tiden for gennemførelse af nedskrivningen.

Stk. 5. Der må ikke foretages rentebetalinger på hybrid kernekapital, der er nedskrevet. Disse betalinger annulleres og bortfalder permanent.

§ 23. Den hybride kernekapital i fondsmæglerselskaber må ikke være sikret eller dækket af en garanti fra udstederen eller en koncernforbundet enhed eller have andre arrangementer, som juridisk eller økonomisk kan kompensere ejeren af den hybride kernekapital for nedskrivningen af kapitalen.

§ 24. De konkrete rammer for nedskrivning, jf. § 22, skal offentliggøres på en måde, der sikrer tilstrækkelig gennemsigtighed for markedet.

Kapitel 5

Opgørelse af supplerende kapital før fradrag i fondsmæglerselskaber

§ 25. Den supplerende kapital i fondsmæglerselskaber består af:

- 1) Efterstillede lån, jf. § 27.
- 2) Opskrivningsshenlæggelser.
- 3) Hybrid kernekapital, jf. §§ 11-14, der ikke medregnes i den egentlige kernekapital.
- 4) Aktiekapital, jf. §§ 5-6, der ikke medregnes i den egentlige kernekapital, og som opfylder kravene i § 27.

Stk. 2. Opskrivningsshenlæggelser, jf. stk. 1, nr. 2, skal være fratrukket enhver form for skat, der kan forudses på det tidspunkt, hvor beløbet beregnes, eller det skal være behørigt tilpasset, i det omfang skat reducerer det beløb, hvormed denne kapital kan anvendes til dækning af risici eller tab.

§ 26. Den supplerende kapital i fondsmæglerselskaber må ikke medregnes med mere end 100 pct. af kernekapitalen efter de i § 30, stk. 1, nr. 1-6, nævnte fradrag.

Stk. 2. Efterstillede lån, jf. § 27, der medregnes ved opgørelsen af den supplerende kapital, jf. dog stk. 4, reduceres med:

- 1) 25 pct. af den udstedte kapital, når der er mindre end tre år og mere end eller to år til forfald.
- 2) 50 pct. af den udstedte kapital, når der er mindre end to år og mere end eller et år til forfald.
- 3) 75 pct. af den udstedte kapital, når der er mindre end et år til forfald.
- 4) Beholdningen af efterstillede lån samt egne efterstillede lån, der er stillet som sikkerhed for lån eller garantier, reduceret efter nr. 1-3.

Stk. 3. Efterstillede lån, der ikke opfylder § 27, stk. 1, nr. 6-7, må ikke medregnes med mere end 50 pct. af kernekapitalen efter de i § 30, stk. 1, nr. 1-6, nævnte fradrag.

Stk. 4. Efterstillede lån, der ikke opfylder § 27, stk. 1, nr. 6-7, og som medregnes ved opgørelsen af den supplerende kapital, reduceres med:

- 1) 17 pct. af den udstedte kapital, når der er mindre end fem år og mere end eller fire år til forfald.
- 2) 34 pct. af den udstedte kapital, når der er mindre end fire år og mere end eller tre år til forfald.
- 3) 50 pct. af den udstedte kapital, når der mindre end tre år og mere end eller to år til forfald.
- 4) 67 pct. af den udstedte kapital, når der er mindre end to år og mere end eller et år til forfald.
- 5) 83 pct. af den udstedte kapital, når der er mindre end et år til forfald.
- 6) Beholdningen af efterstillede lån samt egne efterstillede lån, der er stillet som sikkerhed for lån eller garantier, reduceret efter nr. 1-5.

Efterstillede lån i fondsmæglerselskaber

§ 27. Efterstillede lån i fondsmæglerselskaber kan medregnes i kapitalgrundlaget, hvis følgende betingelser er opfyldt, jf. dog § 26, stk. 1 og 2:

- 1) Långivers krav skal være efterstillet al anden ikke-efterstillet gæld.
- 2) Beløbet skal være indbetalt.
- 3) Indløsning før forfaldstidspunkt må ikke kunne ske på långiverens initiativ eller uden Finanstilsynets tilladelse, jf. dog stk. 3.
- 4) Beløbet må kun forfalde før det aftalte forfaldstidspunkt, hvis fondsmæglerselskabet træder i likvidation eller erklæres konkurs.
- 5) Fondsmæglerselskabets generalforsamling skal kunne nedskrive efterstillede lån og ikke-betalte renter, hvis egenkapitalen er tabt og aktiekapitalen er nedskrevet til nul, jf. dog stk. 4.
- 6) Betaling af renter kan udskydes, hvis kapitalgrundlaget på forfaldstidspunktet ikke overstiger kapitalkravet.
- 7) Ikke betalte renter, der er udskudt i medfør af nr. 6, må kun forfalde til betaling, hvis kapitalkravet på ny overholdes eller forfaldsdatoen indtræder.

Stk. 2. Andre efterstillede lån med en oprindelig løbetid på mindst 5 år eller, hvor gældens løbetid ikke er fastsat, med et opsigelsesvarsel på mindst 5 år, hvorefter det efterstillede lån kan indfries, kan medregnes i kapitalgrundlaget, hvis stk. 1, nr. 1-5, er opfyldt, jf. dog § 26, stk. 3 og 4.

Stk. 3. Tilladelse efter stk. 1, nr. 3, er betinget af, at kapitalgrundlaget efter tilbagebetalingen ikke er mindre end kapitalkravet.

Stk. 4. Nedskrivning efter stk. 1, nr. 5, kan kun ske, hvis fondsmæglerselskabet efterfølgende enten tilføres ny kapital, således at kapitalkravet opfyldes, eller ophører uden tab for ikke-efterstillede kreditorer. Efterstillede lån og ikke-betalte renter kan kun nedskrives med et beløb, som er godkendt af de eksterne revisorer og Finanstilsynet forud for nedskrivningen.

Stk. 5. Rentestigninger på efterstillede lån må tidligst finde sted tre år efter udstedelsen. Hvis der er aftalt en eller flere rentestigninger, anses efterstillede lån for at forfalde på tidspunktet for rentestigningen, hvis summen af rentestigninger overstiger 150 basispunkter fratrukket swapspændet på udstedelsesdagen, jf. dog stk. 6. Ved swapspændet forstås forskellen mellem renteforhøjelsens rentegrundlag og udstedelsens oprindelige rentegrundlag.

Stk. 6. Finanstilsynet kan i særlige tilfælde dispensere fra grænsen på 150 basispunkter i stk. 5, 2. pkt.

§ 28. Det kan uanset § 27, stk. 1, nr. 3, fremgå af aftalen om efterstillede lån, at fondsmæglerselskabet med Finanstilsynets tilladelse til enhver tid kan erhverve egne efterstillede lån til eje eller sikkerhed på op til 3 pct. af den samlede udstedte kapital, dog maksimalt 10 pct. af en enkelt udstedelse.

§ 29. Inden fondsmæglerselskaber indgår aftale om supplerende kapital eller efterstillede lån, der indeholder vilkår om konvertering, skal generalforsamlingen beslutte at indgå aftalen om den supplerende kapital eller det efterstillede lån, eller ved bestemmelse i vedtægterne bemyndige bestyrelsen til at indgå aftalen om den supplerende kapital eller det efterstillede lån og samtidig bemyndige bestyrelsen til at foretage den dertil hørende kapitalforhøjelse til brug for konverteringen. Sidstnævnte bemyndigelse skal foreligge forud for indgåelse af aftalen om den supplerende kapital eller det efterstillede lån for, at denne kan medregnes i den supplerende kapital. Vilkår om konvertering kan alene udnyttes, så længe udsteder er en virksomhed omfattet af § 1.

Stk. 2. For generalforsamlingens beslutning om at indgå aftale om supplerende kapital eller efterstillede lån, der indeholder vilkår om konvertering, i fondsmæglerselskaber, finder § 167, stk. 1 og 2, og § 168, i selskabsloven anvendelse. § 167, stk. 3, i selskabsloven finder tilsvarende anvendelse, idet generalforsamlingens beslutning omhandler retsstillingen inden, at konvertering sker på udsteders initiativ, eller hvis generalforsamlingen vælger at indgå aftale om at udstede supplerende kapital eller efterstillede lån.

Stk. 3. Generalforsamlingens bemyndigelse til bestyrelsen til at indgå aftale om supplerende kapital eller efterstillede lån efter stk. 1, der indeholder vilkår om konvertering, og den dertil hørende kapitalforhøjelse til brug for konverteringen, gives for en eller flere perioder på indtil fem år ad gangen. Fristen

gælder alene for indgåelse af aftalen om den supplerende kapital eller det efterstillede lån og ikke for den eventuelle efterfølgende kapitalforhøjelse som følge af konverteringen.

Stk. 4. Ved bemyndigelse efter stk. 1 skal vedtægterne angive følgende:

- 1) Datoen for ophøret af den periode, der er nævnt i stk. 3.
- 2) Det højeste beløb, hvormed bestyrelsen kan forhøje kapitalen.
- 3) Bestemmelser om forholdene nævnt § 158, nr. 5, 6, og 9-11, i selskabsloven.

Stk. 5. For fondsmæglerselskaber kan bestyrelsen med bemyndigelse efter stk. 1 træffe beslutning om udstedelse af supplerende kapital eller efterstillede lån. § 169, stk. 2, i selskabsloven finder her anvendelse på bestyrelsens beslutning. Bestyrelsen skal tage stilling til modtagers retsstilling, hvis forholdene nævnt i § 169, stk. 3, i selskabsloven gennemføres inden konvertering sker på udsteders initiativ. § 169, stk. 4 og 5 og §§ 170 og 171, i selskabsloven finder anvendelse på bestyrelsens beslutning efter 1. pkt.

Stk. 6. For fondsmæglerselskaber finder §§ 172-177, i selskabsloven om registrering m.v. anvendelse på generalforsamlingens beslutning efter stk. 1.

Stk. 7. Generalforsamlingens bemyndigelse efter stk. 1 bortfalder, hvis udsteder ikke længere er en virksomhed omfattet af § 1.

Stk. 8. Ophører en virksomhed med at være omfattet af § 1, kan supplerende kapital eller efterstillede lån, i lighed med anden fremmedkapital, fortsat ikke indregnes som en del af selskabets selskabskapital.

Kapitel 6

Fradrag i kapitalen i fondsmæglerselskaber

§ 30. Ved opgørelsen af kapitalgrundlaget i fondsmæglerselskaber foretages fradrag i henhold til stk. 6-9 for følgende:

- 1) Årets løbende underskud.
- 2) Foreslået udbytte.
- 3) Immaterielle aktiver.
- 4) Skatteaktiver.
- 5) Den akkumulerede værdiændring af sikringsinstrumenter ved sikring af betalingsstrømme.
- 6) Den akkumulerede værdiændring af forpligtelser til dagsværdi som følge af ændring i egen risiko fratrukket eventuelle tilsvarende akkumulerede værdiændringer af aktiver til dagsværdi som følge af samme ændringer i egen risiko.
- 7) Den andel af kapitalkravet i et associeret forsikringsselskab, som svarer til den direkte eller indirekte ejede andel af forsikringsselskabets aktie- og garantikapital. Har forsikringsselskabet ikke vedtægtsmæssigt hjemsted i Danmark, anvendes ved beregningen det kapitalkrav, der fremkommer efter hjemlandets regler, dog mindst det kapitalkrav, der ville være fremkommet, hvis forsikringsselskabet havde vedtægtsmæssigt hjemsted i Danmark. Fradraget efter 1. pkt. reduceres med et beløb svarende til forskellen mellem a og b, idet fradraget dog ikke kan blive mindre end nul:
 - a) Den andel af en associeret forsikringsvirksomheds basiskapital, som svarer til den ejede andel af selskabskapitalen, og
 - b) den værdi, den pågældende ejerandel indgår med i balancen med tillæg af værdien af ansvarlig lånekapital, herunder ansvarlig lånekapital fra andre koncernvirksomheder, til den associerede forsikringsvirksomhed, når ansvarlig lånekapital medregnes i den associerede forsikringsvirksomheds basiskapital efter § 36, stk. 1, nr. 1.
- 8) Direkte og indirekte ejede kapitalandele i dattervirksomheder og associerede virksomheder, der er kreditinstitutter, fondsmæglerselskaber I, investeringsforvaltningsselskaber eller finansieringsinstitutter, jf. dog stk. 4 og 5. Kapitalandele i finansieringsinstitutter, hvis hovedvirksomhed er at erhverve kapitalandele eller at udføre forretninger for egen regning med et eller flere af de i bilag 5 i lov om finansiell virksomhed nævnte instrumenter, skal ikke fradrages. Indirekte ejede kapitalandele, som er fradraget af et datterforsikringsselskab, kreditinstitut, fondsmæglerselskab eller investerings-

forvaltningsselskab eller et associeret forsikringsselskab, kreditinstitut, fondsmæglerselskab eller investeringsforvaltningsselskab efter nr. 9 eller § 35, stk. 2, nr. 2, og indirekte ejede kapitalandele, som er fradraget eller undtaget af et datterforsikringsselskab eller et associeret forsikringsselskab efter § 35, stk. 4, skal ikke fradrages.

- 9) Kapitalandele i andre kredit- og finansieringsinstitutter og fondsmæglerselskaber I, der udgør mere end 10 pct. af disses aktiekapital, som ikke er omfattet af nr. 8, jf. dog stk. 4 og 5. Endvidere fradrages fondsmæglerselskabets efterstillede kapitalindskud i de nævnte virksomheder.
- 10) Summen af kapitalandele og efterstillede kapitalindskud i andre kredit- og finansieringsinstitutter og fondsmæglerselskaber I, som ikke er omfattet af nr. 8 og 9, og som overstiger 10 pct. af kapitalgrundlaget uden de i nr. 5-7, og 9, og de i denne bestemmelse nævnte fradrag, jf. dog stk. 4 og 5.
- 11) Summen af kapitalandele i en anden virksomhed eller virksomheder i samme koncern samt belånte kapitalandele i en anden virksomhed, som ikke er omfattet af nr. 7-10, der overstiger 15 pct. af kapitalgrundlaget efter fradrag i medfør af nr. 7-10, jf. dog stk. 4. Ved opgørelsen indgår endvidere aktiekøbs- og aktiesalgsforretninger m.v.
- 12) Summen af kvalificerede andele i andre virksomheder, der ikke er omfattet af nr. 7-11, og som overstiger 60 pct. af kapitalgrundlaget efter fradrag i medfør af nr. 7-10, jf. dog stk. 4. Ved opgørelsen indgår endvidere aktiekøbs- og aktiesalgsforretninger m.v.

Stk. 2. Reguleringerne efter stk. 1, nr. 5 og 6, kan være positive eller negative.

Stk. 3. Beløbet i stk. 1, nr. 7, litra a, opgøres før fradrag for direkte og indirekte ejede aktiver efter § 35, stk. 2, nr. 3, i det omfang disse aktiver allerede er omfattet af denne bestemmelse ved opgørelsen af kapitalgrundlaget i den ejende virksomhed. Hvis den pågældende associerede forsikringsvirksomhed ved opgørelsen af stk. 1, nr. 7, litra a og b, selv besidder associerede forsikringsvirksomheder, opgøres basiskapitalen i § 32, stk. 1, nr. 5, litra a, før fradrag for disse selskabers kapitalkrav, når selskabernes kapitalkrav allerede er fradraget efter § 35, stk. 2, nr. 1. Beløbet i stk. 1, nr. 7, litra a, opgøres endvidere før fradrag efter § 35, stk. 2, nr. 2, hvis de pågældende virksomheder indgår i konsolideringen efter kapitel 12 i lov om finansiel virksomhed.

Stk. 4. Uanset stk. 1, nr. 8-11, skal kapitalandele ikke fradrages, når kapitalandelene er erhvervet midlertidigt, og erhvervelsen er sket som et led i en rekonstruktion. Andelen af kapitalkravet i et associeret forsikringsselskab, jf. stk. 1, nr. 7, skal endvidere ikke fradrages, hvis virksomheden er erhvervet midlertidigt, og erhvervelsen er sket som led i en rekonstruktion.

Stk. 5. Uanset stk. 1, nr. 8-10, skal kapitalandele i kredit- og finansieringsinstitutter samt fondsmæglerselskaber I, som sammen med fondsmæglerselskabet er omfattet af konsolidering, jf. § 170, stk. 1, 2 og 4, i lov om finansiel virksomhed, ikke fradrages. Dette gælder ligeledes for efterstillede kapitalindskud i kredit- og finansieringsinstitutter samt fondsmæglerselskaber I omfattet af konsolideringen.

Stk. 6. Fradragene efter stk. 1, nr. 1-4, skal fradrages den egentlige kernekapital.

Stk. 7. Reguleringerne efter stk. 1, nr. 5 og 6, foretages i kernekapitalen og kan være positive eller negative.

Stk. 8. Fradragene efter stk. 1, nr. 7-12, fradrages for halvdelens vedkommende i kernekapitalen og for den anden halvdels vedkommende i den supplerende kapital, jf. dog stk. 9.

Stk. 9. Såfremt halvdelen af reduktionerne efter stk. 1, nr. 7-12, er større end den supplerende kapital, fradrages den overskydende del i kernekapitalen.

Afsnit III

Særlige regler gældende for forsikringsselskaber og tværgående pensionskasser

Kapitel 7

Opgørelse af basiskapitalen i forsikringsselskaber og tværgående pensionskasser

§ 31. Basiskapitalen i forsikringsselskaber og tværgående pensionskasser består af summen af kernekapital og supplerende kapital efter fradrag.

Kapitel 8

Opgørelse af kernekapitalen efter fradrag i forsikringsselskaber og tværgående pensionskasser

§ 32. Kernekapitalen i forsikringsselskaber og tværgående pensionskasser består af

- 1) egenkapital,
- 2) medlemskonti i gensidige selskaber og tværgående pensionskasser, jf. § 33,
- 3) særlige bonushensættelser (type B) i livsforsikringsselskaber og tværgående pensionskasser, der opfylder betingelserne i § 34,
- 4) værdien af skatteaktiver, som den vil være i en administrationssituation, jf. lov om finansiel virksomhed §§ 253-258, og
- 5) en positiv eller negativ forskel mellem
 - a) et beløb svarende til den andel af basiskapitalen i en dattervirksomhed eller en associeret virksomhed, der er en finansiel virksomhed, som svarer til den ejede andel af selskabskapitalen, og
 - b) den værdi, den pågældende ejerandel indgår med i balancen med tillæg af værdien af ansvarlig lånekapital, herunder ansvarlig lånekapital fra andre koncernvirksomheder, til dattervirksomheden eller den associerede virksomhed, når ansvarlig lånekapital medregnes i dattervirksomhedens eller den associerede virksomheds basiskapital efter § 36, stk. 1, nr. 1.

Stk. 2. Kernekapitalen skal være fratrukket enhver form for skat, der kan forudses på det tidspunkt, hvor beløbet beregnes, eller det skal være behørigt tilpasset, i det omfang skat reducerer det beløb, hvormed denne kapital kan anvendes til dækning af risici eller tab.

Stk. 3. Basiskapitalen i stk. 1, nr. 5, litra a, opgøres før fradrag

- 1) af den del af foreslået udbytte efter § 35, stk. 1, nr. 1, som tilkommer virksomheden,
- 2) for direkte og indirekte ejede aktiver efter § 35, stk. 2, nr. 3, i det omfang disse aktiver allerede er omfattet af denne bestemmelse ved opgørelsen af basiskapitalen i den ejende virksomhed, og
- 3) af kapitalkrav i dattervirksomhedernes og de associerede virksomheders egne dattervirksomheder og associerede virksomheder, når sådanne selskabers kapitalkrav allerede er fradraget efter § 35, stk. 2, nr. 1.

Stk. 4. Tillægget efter stk. 1, nr. 5, må for hver enkelt dattervirksomhed eller associeret virksomhed, der er en finansiel virksomhed, højst svare til det beløb, der for den pågældende dattervirksomhed eller associerede virksomhed er fradraget i henhold til § 35, stk. 2, nr. 1.

Stk. 5. Garantikapital i forsikringsselskaber og tværgående pensionskasser må ikke nedsættes uden samtykke fra Finanstilsynet. Garantikapitalen kan tilbagebetales i overensstemmelse med de i vedtægterne fastsatte regler. Finanstilsynet kan bestemme, at der sker tilsvarende henlæggelse til en grundfond eller en anden fond, som ikke uden Finanstilsynets tilladelse må formindskes.

Medlemskonti i gensidige selskaber og tværgående pensionskasser

§ 33. Medlemskonti i gensidige selskaber og tværgående pensionskasser kan medregnes efter § 32, stk.

1, nr. 2, hvis følgende betingelser er opfyldt i vedtægterne:

- 1) I tilfælde af likvidation eller konkurs må beløb ikke kunne tilbagebetales, før hele den øvrige gæld er betalt.

- 2) I andre tilfælde end de i nr. 1 nævnte må beløb kun kunne tilbagebetales, hvis basiskapitalen ikke derved nedbringes til et beløb, der er lavere end kapitalkravet.
- 3) Tilbagebetaling, der forårsages af andet end medlemsophør, må kun kunne foretages, når Finanstilsynet senest 1 måned forud er underrettet herom. Tilbagebetalingen kan nægtes af Finanstilsynet.
- 4) Ændringer i vedtægternes bestemmelser om medlemskonti skal godkendes af Finanstilsynet.
- 5) Særlige bonushensættelser (type B) i livsforsikringsselskaber og tværgående pensionskasser.

§ 34. For særlige bonushensættelser (type B) i livsforsikringsselskaber og tværgående pensionskasser, der medregnes i basiskapitalen efter § 32, stk. 1, nr. 3, og som er en del af de forsikringsmæssige hensættelser, gælder:

- 1) De er for alle eller en del af selskabets forsikringer opbygget af midler fra forsikringernes andel af det realiserede resultat, jf. § 20, stk. 1, nr. 3, i lov om finansiel virksomhed, eller af udlodninger fra egenkapitalen.
- 2) De er knyttet til forsikringerne individuelt eller kollektivt på en sådan måde, at den enkelte forsikrings andel med tilhørende afkast, jf. nr. 5, til enhver tid kan beregnes, jf. dog stk. 2 vedrørende kollektive særlige bonushensættelser opbygget af udlodninger fra egenkapitalen.
- 3) De indgår ikke beløbsmæssigt som en del af bestanden af forsikringsaftaler ved beregning af den andel af det realiserede resultat, jf. § 20, stk. 1, nr. 3, i lov om finansiel virksomhed, som skal tilføres bestanden.
- 4) Overførsel af en forsikrings individuelle særlige bonushensættelser og en forsikrings andel af kollektive særlige bonushensættelser opbygget af forsikringernes andel af det realiserede resultat skal senest foretages samtidig med udbetaling af ydelser under forsikringen.
- 5) De tildeles løbende samme forholdsmæssige afkast som det afkast, egenkapitalen får før skat, hvad enten dette afkast er negativt eller positivt.
- 6) En forsikrings individuelle særlige bonushensættelser og en forsikrings andel af kollektive særlige bonushensættelser opbygget af forsikringernes andel af det realiserede resultat skal medgå fuldt ud ved beregning og udbetaling af tilbagekøbsværdier, ved overførsler fra et selskab til et andet, ved jobskifte eller i forbindelse med virksomhedsoverdragelse eller virksomhedsomdannelse, jf. § 20, stk. 1, nr. 7, i lov om finansiel virksomhed. En forsikrings andel af kollektive særlige bonushensættelser opbygget af udlodning fra egenkapitalen kan medgå ved beregning og udbetaling af tilbagekøbsværdier, ved overførsler fra et selskab til et andet, ved jobskifte eller i forbindelse med virksomhedsoverdragelse eller virksomhedsomdannelse, jf. § 20, stk. 1, nr. 7, i lov om finansiel virksomhed. Særlige bonushensættelser kan dog kun medtages, såfremt kernekapitalelementerne i selskabet udgørende indbetalt aktie- og garantikapital, overskud ved emission, andre reserver der ikke modsvarer forpligtelser, overført overskud eller underskud, medlemskonti, særlige bonushensættelser af type B og årets løbende resultat tilsammen udgør mere end en tredjedel af solvenskravet eller tilsammen udgør et beløb større end minimumskapitalkravet.

Stk. 2. Beløb, der er uigenkaldeligt udloddet fra egenkapitalen til fordel for de forsikrede, kan henregnes til særlige bonushensættelser (type B), når de efter en nærmere fastsat fordelingsregel over en periode bringes til at opfylde betingelserne i stk. 1, nr. 2 og 4, og nr. 6, 1. pkt. Det er en betingelse, at det udloddede beløb sammen med øvrige særlige bonushensættelser (type B) opfylder betingelserne i stk. 1, nr. 3 og 5. Fordelingsreglen skal anmeldes til Finanstilsynet, før reglen finder anvendelse. Fordelingen må maksimalt vare ti år regnet fra det tidspunkt, hvor beløbet oprindeligt blev udloddet fra egenkapitalen.

Reduktioner i kernekapitalen i forsikringsselskaber og tværgående pensionskasser

§ 35. Kernekapitalen i forsikringsselskaber og tværgående pensionskasser reduceres med

- 1) foreslået udbytte,
- 2) immaterielle aktiver, og
- 3) skatteaktiver, jf. dog § 32, stk. 1, nr. 4.

Stk. 2. Udover de i stk. 1 nævnte fradrag fradrages følgende:

- 1) Den andel af kapitalkravet i et datterforsikringsselskab eller et associeret forsikringsselskab, som svarer til den direkte eller indirekte ejede andel af forsikringsselskabets aktie- og garantikapital.
- 2) Den andel af kapitalkravet i et pengeinstitut, realkreditinstitut, fondsmæglerselskab eller investeringsforvaltningsselskab, der er en dattervirksomhed eller en associeret virksomhed, som svarer til den direkte eller indirekte ejede andel af selskabskapitalen.
- 3) For direkte og indirekte ejede aktiver, der repræsenterer en risiko på en enkelt virksomhed eller en gruppe af virksomheder, der udgør en samlet risiko: Det beløb, hvormed de pågældende aktivers regnskabsmæssige værdi overstiger en vægtet sum af selskabets kapitalkrav, dets datterforsikringsselskabers kapitalkrav og kapitalkravet i andre dattervirksomheder underlagt Finanstilsynets tilsyn. Fradraget skal dog ikke foretages for investeringer i dattervirksomheder og for aktiver, der omfattes af § 162, stk. 1, nr. 1-8, i lov om finansiel virksomhed. Den vægtede sum beregnes således:
 - a) Hvis forsikringsselskabet driver direkte livsforsikringsvirksomhed, vægtes med 75 pct. Andre forsikringsselskaber vægtes med 100 pct.
 - b) Dattervirksomheder, der driver direkte livsforsikringsvirksomhed, vægtes med 75 pct. af ejerandelen. Andre dattervirksomheder vægtes med ejerandelen.
- 4) Et beløb svarende til forskellen mellem erstatningshensættelser fratrasket genforsikringsandele af erstatningshensættelser for forsikringsklasse 3-18 før diskontering og efter diskontering, hvis erstatningshensættelser diskonteres for at tage hensyn til fremtidigt investeringsafkast. Dog skal der ikke justeres for diskontering af de erstatningshensættelser i forsikringsklasse 3-18, der er annuiteter.

Stk. 3. Finanstilsynet kan i særlige tilfælde og for en tidsbegrænset periode dispensere fra fradraget i kernekapitalen efter stk. 2, nr. 3.

Stk. 4. Forsikringsselskaber skal i kernekapitalen fradrage direkte og indirekte ejede kapitalandele i datterfinansieringsinstitutter og associerede finansieringsinstitutter. Kapitalandele i finansieringsinstitutter, der er finansielle virksomheder, og finansieringsinstitutter, der har som hovedvirksomhed at erhverve kapitalandele eller omsættelige pantebreve eller at udføre forretninger for egen regning med et eller flere af de i bilag 5 i lov om finansiel virksomhed nævnte instrumenter, skal ikke fradrages. Indirekte ejede kapitalandele, der er fradraget af et datterforsikringsselskab eller et associeret forsikringsselskab efter 1. pkt., eller som er fradraget af en dattervirksomhed, der er et kreditinstitut, fondsmæglerselskab eller investeringsforvaltningsselskab eller et associeret kreditinstitut, fondsmæglerselskab eller investeringsforvaltningsselskab efter § 30, stk. 1, nr. 8 eller 9, skal ikke fradrages. Finanstilsynet kan i særlige tilfælde undtage fra det i 1. pkt. nævnte fradrag.

Stk. 5. For en finansiel virksomhed, der er en dattervirksomhed eller en associeret virksomhed, der ikke har vedtægtsmæssigt hjemsted i Danmark, anvendes i stk. 2, nr. 1 og 2, det kapitalkrav, der fremkommer efter hjemlandets regler, dog mindst det kapitalkrav, der ville være fremkommet, hvis selskabet eller virksomheden havde vedtægtsmæssigt hjemsted i Danmark.

Stk. 6. Andelen af kapitalkravet eller kapitalandelene i dattervirksomheder og associerede virksomheder skal ikke fradrages, jf. stk. 2 og 4, når virksomhederne er erhvervet midlertidigt, og erhvervelsen er sket som led i en rekonstruktion.

Kapitel 9

Opgørelse af supplerende kapital i forsikringsselskaber og tværgående pensionskasser

§ 36. Den supplerende kapital i forsikringsselskaber og tværgående pensionskasser består af

- 1) ansvarlig lånekapital, jf. §§ 37 og 38,
- 2) tillæg for mulig tillægspræmie i gensidige skadeforsikringsselskaber, jf. § 39, og
- 3) særlige bonushensættelser (type A) i livsforsikringsselskaber og tværgående pensionskasser, der opfylder betingelserne i § 40.

Stk. 2. For forsikringsselskaber og tværgående pensionskasser kan den supplerende kapital medregnes med et beløb, der svarer til det mindste af

- 1) 100 pct. af kernekapitalen efter fradrag, eller
- 2) 50 pct. af kapitalkravet.

Stk. 3. Den ansvarlige lånekapital med fast løbetid i forsikringsselskaber og tværgående pensionskasser kan højst udgøre et beløb, der svarer til det mindste af

- 1) en tredjedel af kernekapitalen efter fradrag, eller
- 2) en fjerdedel af kapitalkravet.

Ansvarlig lånekapital i forsikringsselskaber og tværgående pensionskasser

§ 37. Ansvarlig lånekapital i forsikringsselskaber og tværgående pensionskasser kan medregnes i basiskapitalen, hvis følgende betingelser er opfyldt, jf. dog § 36, stk. 2:

- 1) Långivers krav skal være efterstillet al anden ikke-efterstillet gæld.
- 2) Beløbet skal være indbetalt.
- 3) Tilbagebetaling før forfaldstidspunkt må ikke kunne ske på långiverens initiativ eller uden Finanstilsynets tilladelse.
- 4) Beløbet må kun forfalde før det aftalte forfaldstidspunkt, hvis forsikringsselskabet og den tværgående pensionskasse træder i likvidation eller erklæres konkurs.
- 5) Forsikringsselskabet og den tværgående pensionskasses øverste myndighed skal kunne nedskrive den ansvarlige lånekapital og ikke-betalte renter, hvis egenkapitalen er tabt, og aktie- og garantikapitalen er nedskrevet til nul, jf. dog § 46.
- 6) Betaling af renter kan udskydes, hvis basiskapitalen på forfaldstidspunktet ikke overstiger kapitalkravet.
- 7) Ikke-betalte renter, der er udskudt i medfør af nr. 6, må kun forfalde til betaling, hvis kapitalkravet på ny overholdes eller forfaldsdatoen indtræder.
- 8) Den oprindelige løbetid er mindst fem år.
- 9) Ændringer i låneaftalen skal godkendes af Finanstilsynet.

Stk. 2. Tilladelse efter stk. 1, nr. 3, er betinget af, at basiskapitalen efter tilbagebetalingen ikke er mindre end kapitalkravet.

Stk. 3. Nedskrivning efter stk. 1, nr. 5, kan kun ske, hvis forsikringsselskabet og den tværgående pensionskasse efterfølgende enten tilføres ny kapital, således at kapitalkravet opfyldes, eller ophører uden tab for ikke-efterstillede kreditorer. Den ansvarlige lånekapital og ikke-betalte renter kan kun nedskrives med et beløb, som er godkendt af de eksterne revisorer og Finanstilsynet forud for nedskrivningen.

Stk. 4. Rentestigninger på ansvarlig lånekapital må tidligst finde sted tre år efter udstedelsen. Hvis der er aftalt en eller flere rentestigninger, anses den ansvarlige lånekapital for at forfalde på tidspunktet for rentestigningen, hvis summen af rentestigninger overstiger 150 basispunkter fratrukket swapspændet på udstedelsesdagen. Ved swapspændet forstås forskellen mellem renteforhøjelsens rentegrundlag og udstedelsens oprindelige rentegrundlag.

Stk. 5. Finanstilsynet kan i særlige tilfælde dispensere fra grænsen på 150 basispunkter i stk. 4, 2. pkt.

§ 38. Den ansvarlige lånekapital i forsikringsselskaber og tværgående pensionskasser, der medregnes ved opgørelsen af basiskapitalen, reduceres med

- 1) 25 pct. af den udstedte kapital, når der er mindre end tre år og mere end eller to år til forfald,
- 2) 50 pct. af den udstedte kapital, når der er mindre end to år og mere end eller et år til forfald,
- 3) 75 pct. af den udstedte kapital, når der er mindre end et år til forfald, og
- 4) beholdningen af egen ansvarlig lånekapital samt egen ansvarlig lånekapital, der er stillet som sikkerhed for lån eller garantier, reduceret efter nr. 1-3.

Tillæg for mulig tillægspræmie i gensidige skadeforsikringsselskaber

§ 39. Finanstilsynet kan efter ansøgning tillade, at tillæg for mulig tillægspræmie i gensidige skadeforsikringsselskaber kan medregnes efter § 36, stk. 1, nr. 2, hvis præmien er variabel i henhold til den indgåede forsikringsaftale, således at præmien kan forhøjes under hensyntagen til forsikrings-bestandens risikoforløb, og hvis tillægspræmien kunne være afkrævet forsikringstageren i løbet af året.

Stk. 2. Beløb efter stk. 1 kan tidligst indgå fra og med ultimo det år, hvor tillægspræmien kan opkræves.

Stk. 3. Beløb efter stk. 1, der er afkrævet forsikringstageren, kan ikke medregnes efter § 36, stk. 1, nr. 2.

Særlige bonushensættelser (type A) i livsforsikringsselskaber og tværgående pensionskasser

§ 40. For særlige bonushensættelser (type A) i livsforsikringsselskaber og tværgående pensionskasser, der medregnes i basiskapitalen efter § 36, stk. 1, nr. 3, og som er en del af de forsikringsmæssige hensættelser, gælder:

- 1) De er for alle eller en del af selskabets forsikringer opbygget af midler fra forsikringernes andel af det realiserede resultat, jf. § 20, stk. 1, nr. 3, i lov om finansiel virksomhed, eller af udlodninger fra egenkapitalen.
- 2) De er knyttet til forsikringerne individuelt eller kollektivt på en sådan måde, at den enkelte forsikrings andel med tilhørende afkast, jf. nr. 5, til enhver tid kan beregnes, jf. dog stk. 2 vedrørende kollektive særlige bonushensættelser opbygget af udlodninger fra egenkapitalen.
- 3) De indgår ikke beløbsmæssigt som en del af bestanden af forsikringsaftaler ved beregning af den andel af det realiserede resultat, jf. § 20, stk. 1, nr. 3, i lov om finansiel virksomhed, som skal tilføres bestanden.
- 4) Overførsel af en forsikrings individuelle særlige bonushensættelser og en forsikrings andel af kollektive særlige bonushensættelser opbygget af forsikringernes andel af det realiserede resultat skal senest foretages samtidig med udbetaling af ydelser under forsikringen.
- 5) Særlige bonushensættelser opbygget af midler fra forsikringernes andel af det realiserede resultat, jf. § 20, stk. 1, nr. 3, i lov om finansiel virksomhed skal løbende tildeles en på markedsmæssige vilkår aftalt forrentning svarende til ansvarlig lånekapital. Særlige bonushensættelser opbygget af udlodninger fra egenkapitalen skal løbende tildeles en forrentning svarende til markedsmæssige vilkår for ansvarlig lånekapital, der er fastsat af selskabet.
- 6) De kan anvendes til at dække alle selskabets tab og ethvert ikke-efterstillet krav mod selskabet, når egenkapitalen er tabt.
- 7) En forsikrings individuelle særlige bonushensættelser og en forsikrings andel af kollektive særlige bonushensættelser opbygget af forsikringernes andel af det realiserede resultat skal medgå fuldt ud ved beregning og udbetaling af tilbagekøbsværdier, ved overførsler fra et selskab til et andet, ved jobskifte eller i forbindelse med virksomhedsoverdragelse eller virksomhedsomdannelse, jf. § 20, stk. 1, nr. 7, i lov om finansiel virksomhed. En forsikrings andel af kollektive særlige bonushensættelser opbygget af udlodning fra egenkapitalen kan medgå ved beregning og udbetaling af tilbagekøbsværdier, ved overførsler fra et selskab til et andet, ved jobskifte eller i forbindelse med virksomhedsoverdragelse eller virksomhedsomdannelse, jf. § 20, stk. 1, nr. 7, i lov om finansiel virksomhed. Særlige bonushensættelser kan dog kun medtages, såfremt kernekapitalelementerne i selskabet udgørende indbetalt aktie- og garantikapital, overskud ved emission, andre reserver, der ikke modsvarer forpligtelser, overført overskud eller underskud, medlemskonti, særlige bonushensættelser af type B og årets løbende resultat tilsammen udgør mere end en tredjedel af solvenskravet eller tilsammen udgør et beløb større end minimumskapitalkravet.

Stk. 2. Beløb, der er uigenkaldeligt udloddet fra egenkapitalen til fordel for de forsikrede, kan henregnes til særlige bonushensættelser (type A), når de efter en nærmere fastsat fordelingsregel over en periode bringes til at opfylde betingelserne i stk. 1, nr. 2 og 4, og nr. 7, 1. pkt. Det er en betingelse, at det udloddede beløb sammen med øvrige særlige bonushensættelser (type A) opfylder betingelserne under stk. 1, nr.

3, 5 og 6. Fordelingsreglen skal anmeldes til Finanstilsynet, før reglen finder anvendelse. Fordelingen må maksimalt vare ti år regnet fra det tidspunkt, hvor beløbet oprindeligt blev udloddet fra egenkapitalen.

Afsnit IV

Ikrafttrædelses- og overgangsbestemmelser

Kapitel 10

Straffebestemmelse

§ 41. Overtrædelse af § 9, stk. 1 og 2, straffes med bøde eller fængsel indtil 4 måneder.

Stk. 2. Overtrædelse af § 7, § 10, § 23 og § 24, straffes med bøde.

Stk. 3. Der kan pålægges selskaber m.v. (juridiske personer) strafansvar efter reglerne i straffelovens kapitel 5.

Kapitel 11

Ikrafttræden og overgangsbestemmelser

§ 42. Bekendtgørelsen træder i kraft den 31. marts 2014.

Stk. 2. Samtidig ophæves bekendtgørelse nr. 915 af 12. september 2012 om opgørelse af basiskapital.

§ 43. Hybrid kernekapital i fondsmæglerselskaber udstedt før den 1. juli 2010, der opfyldte kravene til hybrid kernekapital før den 1. juli 2010, men som ikke opfyldte kravene til hybrid kernekapital efter den 1. juli 2010, kan frem til den 31. december 2040 sidestilles med hybrid kernekapital, der opfylder kravene i §§ 11-24, dog med følgende begrænsninger:

- 1) I perioden fra den 1. januar 2020 til den 31. december 2029 må sådan kapital højst udgøre 20 pct. af kernekapitalen reduceret med værdien af egne aktier, immaterielle aktiver og årets løbende underskud.
- 2) I perioden fra den 1. januar 2030 til den 31. december 2039 må sådan kapital højst udgøre 10 pct. af kernekapitalen reduceret med værdien af egne aktier, immaterielle aktiver og årets løbende underskud.

Stk. 2. Hybrid kernekapital omfattet af stk. 1, der kunne medregnes med op til 50 pct. af kernekapitalen inklusive hybrid kernekapital før den 1. juli 2010 sidestilles med hybrid kernekapital, der opfylder kravene i § 13, stk. 1, nr. 1 og 2, frem til den 31. december 2040 med samme begrænsninger som angivet i stk. 1, nr. 1 og 2.

Stk. 3. Hybrid kernekapital omfattet af stk. 1, der kunne medregnes med op til 35 pct. af kernekapitalen inklusive hybrid kernekapital før den 1. juli 2010 sidestilles med hybrid kernekapital, der opfylder kravene i § 13, stk. 2, frem til den 31. december 2040 med samme begrænsninger som angivet i stk. 1, nr. 1 og 2.

§ 44. Hybrid kernekapital i fondsmæglerselskaber udstedt i perioden fra den 1. juli 2010 til og med den 30. juni 2011, der opfyldte kravene til hybrid kernekapital den 30. juni 2011, men som ikke opfylder alle kravene til hybrid kernekapital i denne bekendtgørelse, kan sidestilles med hybrid kernekapital, der opfylder kravene i denne bekendtgørelse.

§ 45. § 34, stk. 2, og § 40, stk. 2, finder ikke anvendelse for kollektive særlige bonushensættelser, som er opbygget af udlodninger fra egenkapitalen før 1. juli 2011.

§ 46. § 37, stk. 1, nr. 5, finder ikke anvendelse på aftaler vedrørende ansvarlig lånekapital indgået før den 1. januar 2004.

Finanstilsynet, den 27. marts 2014

ULRIK NØDGAARD

/ Per Plougmand Bærtelsen

- ¹⁾ Bekendtgørelsen indeholder bestemmelser, der gennemfører dele af Rådets første direktiv 73/239/EØF af 24. juli 1973 om samordning af de administrative eller ved lov fastsatte bestemmelser om adgang til udøvelse af direkte forsikringsvirksomhed, bortset fra livsforsikring, EF-Tidende 1973, nr. L 228, side 3, Rådets direktiv 84/641/EØF af 10. december 1984 om ændring, navnlig for så vidt angår turistassistance, af første direktiv 73/239/EØF, EF-Tidende 1985, nr. L 339, side 21, Rådets direktiv 92/49/EØF af 18. juni 1992 om samordning af love og administrative bestemmelser vedrørende direkte forsikringsvirksomhed bortset fra livsforsikring og om ændring af direktiv 73/239/EØF og 88/357/EØF (tredje skadesforsikringsdirektiv), EF-Tidende 1992, nr. L 228, side 1, Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2002/13/EF af 5. marts 2002 om ændring af Rådets direktiv 73/23/EØF for så vidt angår krav til solvensmargen for skadesforsikringsselskaber, EF-Tidende 2002, nr. L 77, side 17, samt direktiverne 79/267/EØF af 5. marts 1979, 90/619/EØF af 8. november 1990, 92/96/EØF af 10. november 1992 og 2002/12/EF af 5. marts 2002, sammenskrevet i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2002/83/EF af 5. november 2002 om livsforsikring, EF-Tidende 2002, nr. L 345, side 1.